

Ajuntament de Mataró

Declaració institucional de condemna del règim islamista de l'Iran, de suport al poble iranià que es rebel·la contra la dictadura i de defensa de les llibertats i dels drets humans, especialment dels drets de les dones

Exposició de motius

L'Iran és una dictadura teocràtica que utilitza la religió com a instrument de dominació política i social. No és una república, no és un Estat de dret i no és una democràcia: és un règim autoritari on el poder real resideix en una cúpula clerical no escollida, blindada per aparells repressius armats i per un sistema judicial al servei del Líder Suprem. El règim iranià no governa amb el consentiment dels ciutadans, sinó amb la por, la repressió i la violència sistemàtica contra qualsevol forma de dissidència.

Des de la revolució islamista de 1979, el poble iranià viu sotmès a un sistema que anul·la drets polítics, persegueix l'oposició, censura la premsa, reprimeix la cultura i castiga penalment la llibertat d'expressió. La dissidència és criminalitzada, els adversaris polítics són empresonats o executats, i la justícia és una eina de càstig, no de garantia. Aquest règim ha convertit la repressió en política d'Estat i la violació dels drets humans en pràctica estructural.

Un dels eixos centrals d'aquesta tirania és la submissió institucionalitzada de les dones. L'obligatorietat del vel, la vigilància moral i la persecució constant no són expressions culturals, sinó instruments de control polític. La policia de la moral, les sancions, les pallisses, les detencions i fins i tot les morts sota custòdia formen part d'un sistema pensat per humiliar, disciplinar i escarmentar. El cas de Jina Mahsa Amini no va ser una excepció tràgica: va ser la prova visible d'un mecanisme repressiu que fa dècades que actua amb impunitat.

Les protestes del 2022, sota el crit de "Dona, Vida, Llibertat", van posar al descobert davant el món la naturalesa real del règim. La resposta de l'Estat iranià va ser brutal: ús de municions real contra civils, detencions massives, tortures, violència sexual, judicis sense garanties i execucions. Organismes internacionals i missions independents han documentat aquests fets i han assenyalat indicis clars de violacions greus i

Ajuntament de Mataró

sistemàtiques dels drets humans, algunes de les quals podrien constituir crims contra la humanitat.

Segons dades recollides per organitzacions internacionals de drets humans, mitjans independents i missions d'investigació de les Nacions Unides, des de l'inici de les protestes del 2022 fins a l'actualitat, el règim iranià ha provocat la mort de més de 600 persones confirmades, incloent-hi desenes de dones i menors d'edat, així com milers de ferits i més de 20.000 detencions. Aquestes xifres són, amb tota probabilitat, inferiors a la realitat, atesa la censura sistemàtica, l'ocultació de cadàvers, les coaccions a les famílies i l'apagó informatiu imposat pel règim.

Quan el carrer parla, el règim apaga el país. Els talls d'internet i de les comunicacions no són incidents tècnics: són una estratègia deliberada per impedir l'organització de la protesta, silenciar testimonis i ocultar la repressió. L'Iran ha convertit l'apagada digital en una arma política, utilitzada reiteradament cada vegada que la contestació social supera el llindar de tolerància del règim.

Des de finals de desembre de 2025, l'Iran viu una nova onada de mobilitzacions massives, iniciades en un context de col·lapse econòmic, inflació descontrolada i empobriment generalitzat, però que han evolucionat ràpidament cap a una impugnació frontal del règim islamista. Les protestes s'han estès a nombroses ciutats i regions i han adoptat un caràcter obertament polític i antiteocràtic, amb consignes contra el Líder Suprem, contra els mul·làs i contra l'estructura de poder clerical.

La resposta de l'Estat ha estat, novament, la repressió sense límits. Fonts periodístiques internacionals i organitzacions de drets humans informen de noves víctimes mortals i centenars de detencions addicionals en poques setmanes, amb xifres difícils de verificar precisament a causa de la censura i de l'apagó informatiu imposat pel règim. Les forces de seguretat han tornat a disparar contra manifestants, han assaltat hospitals, han practicat detencions nocturnes i han amenaçat públicament amb càstigs exemplars "sense clemència".

Malgrat la violència i la censura, continuen emergint imatges i relats que mostren el coratge del poble iranià. Dones que desafien obertament la imposició del vel, que el cremen en públic com a acte de rebel·lia, joves

Ajuntament de Mataró

que cremen retrats del Líder Suprem o els utilitzen com a símbol de burla i ruptura del tabú, pancartes i crits que proclamen obertament la fi del règim islamista. Aquests gestos no són anecdòtics: són actes de resistència política en un context on qualsevol dissidència pot costar la presó o la vida.

Davant d'aquesta situació, no hi ha espai per a la neutralitat ni per a l'equidistància. No es tracta d'un conflicte intern més ni d'una crisi conjuntural: es tracta d'un poble que s'aixeca contra una dictadura i d'un règim que respon amb sang, por i silenci forçat. Mirar cap a una altra banda o rebaixar el llenguatge és assumir, de facto, el relat del botxí.

Des de l'àmbit municipal, i com a institució democràtica compromesa amb els drets humans, la llibertat i la dignitat de les persones, l'Ajuntament de Mataró considera un deure moral i polític expressar una condemna clara d'aquests fets i fer costat a totes aquelles persones que, amb un coratge extraordinari, s'enfronten a la repressió i a la violència d'un règim dictatorial.

Punts d'acord

L'Ajuntament de Mataró acorda:

1. Condemnar de manera clara, inequívoca i rotunda el règim islamista de l'Iran, assenyalant-lo com una dictadura islàmica responsable de repressió sistemàtica, assassinats de manifestants, detencions massives, tortures i judicis sense garanties, i exigir el cessament immediat de la violència d'Estat.
2. Expressar el suport polític i institucional al poble iranià que es manifesta contra la dictadura, i de manera especialment explícita a les dones que desafien la imposició del vel i el sistema de dominació patriarcal del règim, reconeixent la legitimitat plena de les seves reivindicacions de llibertat, igualtat i drets fonamentals.
3. Denunciar l'apagament d'internet i de les comunicacions com una eina repressiva, exigir-ne la restitució immediata i assenyalar aquests talls com un intent deliberat d'ocultar crims i impedir l'escrutini internacional.

Ajuntament de Mataró

4. Instar el Govern d'Espanya i la Unió Europea a actuar amb fermesa, impulsant sancions personals contundents contra els responsables polítics, judicials i de seguretat del règim iranià, incloent-hi la persecució patrimonial i les restriccions de moviments, sense que aquestes mesures recaiguin sobre la població civil.

5. Traslladar el present acord al Govern d'Espanya, a la Generalitat de Catalunya, a tots el Grups del Parlament de Catalunya, del Congrés dels Diputats i del Senat.